

FILMFESTEN I LIDKÖPING

23-26 JAN 2014

Feministiskt engagerad videokunst 53 min i loop

Hula Hula (8min) 2005

Karianne Stensland (No)

Karianne Stensland's video work makes a personal statement. *Hula Hula* deals with issues concerning ideal family values versus her own situation as a lonely mother and artist living in Norway, with its elaborated social welfare system. The hard facts she faces, both economical and socially, is sharpened by feministic awareness of the shortcomings of her situation. The title of her video refers to paradise vision of Hawaii, and Stensland makes use of found footage from the fifties showing the overwhelming welcome of tourists tuned into the sweet and uncomplicated life in the sun. The hula hula-girls act as tools for the tourists industry, pretty flowers to be admired. In a rather absurd contrast, the life as a single mother in our time is connected to be a very different reality. Thus, the issues of gender in *Hula Hula* both moves between and in a peculiar way mixes staged fiction and the everyday taboos: I am human I have breasts I am a mother I have a daughter I love my daughter – I like to dance the hula hula.

Text by Line Ulekleiv, for the catalogue to the groupexhibition Unravelling Demons (2006). Curated by Sylvia Kochanska.

The Last Daze (3min) 2013

Elna Hageman (No)

The Last Daze er tittelen på min seneste separatutstilling vist på Akershus Kunstsenter. Denne utstillingen besto av tre videoarbeider presentert i to store installasjoner, og flere fotografier. Her jobbet jeg med å utfordre stereotype oppfatninger og fremstillinger av kjønnsroller, med den mannlige patriarken som utgangspunkt. Jeg tok bl.a. for meg filosofen Friedrich Nietzsches sykdom og sammenbrudd, og flere av arbeidene omhandler kontrasten i hvordan en mann med så store ideer om styrke og frihet selv endte opp som meget svak og avhengig av andres pleie. Jeg jobbet også utifra en fasinasjon for Julie Kristevas ideer om abjektet. Abjektet er noe som eksisterer i overgangen mellom konseptet objekt og subjekt, og det representerer tabuer som selvet bærer med seg. I en slik sammenheng kan en psykologisk tilstand materialiseres i et objekt. I flere av fotografiene blir personenes fortrenge skam og smerte en svulst som vokser seg ut av kroppen, over i rommet og inn i arkitekturen. Abjektet er det man støter fra seg og skyldes i følge Kristeva en manglende separasjon fra mors-skikkelsen. Jeg laget en video av Nietzsche slik han endte sine dager, hjelpsløs og forvirret i sin mors armer.

I will hurt you before you hurt me (19:30 min) 2013

Margarida Paiva

Directed & produced: Margarida Paiva

Music: Tyler Futrell

Camera: Margarida Paiva; Filipe Ferraria

Cast: Elnaz Asgari, Joana Pais de Brito, Janne Heltberg, Merete Nordahl, Elisabeth Dahl

Voices: Merete Nordahl, Elisabeth Dahl, Thale Tornes, CNN recording

Kindly supported by Billedkunstneres Vederlagsfond, Norway

Synopsis: The stories presented in the film were literally taken from real interviews with women who have killed. The recordings were made through an improvisation with several actresses. The film has a documentary style, but through the editing of improvised footage and factual material, the narrative shifts into a psychological suspense. The work approaches the implications of violence and how one turns from being a victim into being an aggressor.

*"Margarida Paiva portrays the persona of female murderers in a docu-fiction-thriller style whereby the narrative is based on real interviews with women who killed. As individuals who are able to speak about their experiences and reflect their act, the women are isolated and withdrawn from social life. The reasons for murdering are manifold, but partly based on socialization processes within psychological disorder, gaining control over another person, or feeling to be liberated through the act. What becomes obvious is the loss of the experience of feelings about hurting, ending another one's life, any self-reproaches or regrets, but being in a non-empathic and impassible condition. While the film images portray the women isolated, without inner dispute and non-despair, but also in unease; the madness seems to be found in the spoken words. Through the fictive visibility of the female murderers, viewing their face, their body, their personality, they become familiar strangers and lose their non-identity without being named."*by Evelin Stermitz, curator

Noting , 2011 (5 min)

Karianne Stensland

Gjennom ulike bevegelsesmønstre følger en kvinne kroppens muligheter og begrensninger møtet med objekt og rom. Noteringene kan ses som et forsøk på å reinstallere taktilitet som emosjonsbærer og informasjonsoverfører.

Noting er vist på Trøndelagsutstillingen i 2011.

Den Store Havfrue (6 min) 2007

Lisa Stålspets (No)

Videon blandar sagan om den lille sjöjungfrun med den sanna historien om en jättebläckfisk som förvillat sig in i Trondheimsfjorden och skapade mycket uppmärksamhet när den strandade och dog. Videon handlar om hur människor förhåller sig till det de inte känner till.

Den Store Havfrue är inspelad i Stjørdal, Norge.

Musik Tara Øverland, text ur Den lille Havfrue av HC Andersen och tidningsartikel av Toril Loennechen Moen. Foto Kim Ramberghaug, Jessika Thörnqvist och Lisa Stålspets, Regi, manus , kostym, skådespelare Lisa Stålspets, berättare Lars Klemmensen.

Levanger Kunstforening i Norge har köpt in ett exemplar av videon.

Duet I (2 min) 2009

Elna Hageman

Duet er et videoprojekt som ble produsert for Galleri UKS, men det har senere også blitt vist i flere andre sammenhenger i Norge, København og Berlin. Prosjektet består av to videoer vist samtidig, som en installasjon. Videoene ble projisert på hver sin vegg i et stort rom som var bygget om til et teater-/scenerom, der det var kulisser og bakrom som publikum kunne bevege seg rundt i, mens de så og hørte på filmene. Begge videoene er ca. en time lange, og lengden, den flate dramaturgien og den repetative rytmen er grep jeg har brukt for å understreke og forsterke tematikken. *Duet I* viser to menn som spiser mens de synger en operaduet, og er en scene fra *Georges Bizets* opera *The Pearlfishers*. Disse mennene uttrykker en depressiv desperasjon i sin eskapistiske hedonisme og amputerete dialog. *Duet II* viser to menn som utfører en forholdsvis kraftløs brytekamp foran peisen, og er en tolkning av teaterstykket *Mens vi venter på Godot*, av *Samuel Becket*. Videoen illustrer en passiv aggresjon som tenderer og inkluderer en defensiv seksualitet og livsholdning. Begge disse videoene ønsker å illustrere personer rammet av en dødsangst som resulterer i en nihilistisk lammelse, som igjen reduserer livene deres til begjærløse handlinger i en imploderende eksistens.

Stendhal Syndrome Show (2:45 min) 2013

I videoen møter vi en persons reaksjoner under et besøk av Matias Faldbakkens utstilling *Shocked into Abstraction* (2009) på Museet for Samtidskunst i Oslo. Stendhal-syndromet er oppkalt etter en fransk forfatters beretninger om at han ble ytterst overveldet ved synet av renessansens mesterverk i Firenze i 1817. Fenomenet forårsaker økt hjerterytme, svimmelhet, forvirring og hallusinasjoner ved opplevelsen av spesielt vakker kunst eller et stort antall kunstverk. Opplevelsen av samtidskunst baserer seg kanskje ofte på en intellektuell tilnærming, fremfor en sanselig opplevelse, likevel besvimer den besøkende kvinnen i møte med Faldbakkens verk.

Stendhal Syndrome Show er vist på en gruppeutstilling på *Galleri Babel*, 2013.

Muse (4.30 min) 2013

Lisa Stålspets (No)

Muse handler om blicken och om konsthistorien ur ett genusperspektiv med referenser till klassiskt måleri. En man ligger på en säng. En kvinna betraktar honom. Hon visar sig vara konstnär, målar en bild med honom i bakgrunden. Samtidigt så finns hon inuti situationen med mannen i sängen. Hon betraktar honom från avstånd och i det intima. Han är väntande, vilande, passiv.

Skådespelare: Magnus Sheehan, Lisa Stålspets.

Manus, regi, kamera, animation och klippning Lisa Stålspets.

Duet II (1:20 min) 2009

Elna Hageman

Duet er et videoprojekt som ble produsert for Galleri UKS, men det har senere også blitt vist i flere andre sammenhenger i Norge, København og Berlin. Prosjektet består av to videoer vist samtidig, som en installasjon. Videoene ble projisert på hver sin vegg i et stort rom som var bygget om til et teater-/scenerom, der det var kulisser og bakrom som publikum kunne bevege seg rundt i, mens de så og hørte på filmene. Begge videoene er ca. en time lange, og lengden, den flate dramaturgien og den repetative rytmen er grep jeg har brukt for å understreke og forsterke tematikken. *Duet I* viser to menn som spiser mens de synger en operaduet, og er en scene fra *Georges Bizets* opera *The Pearlfishers*. Disse mennene uttrykker en depressiv desperasjon i sin eskapistiske hedonisme og amputerete dialog. *Duet II* viser to menn som utfører en forholdsvis kraftløs brytekamp foran peisen, og er en tolkning av teaterstykket *Mens vi venter på Godot*, av *Samuel Becket*. Videoen illustrer en passiv aggresjon som tenderer og inkluderer en defensiv seksualitet og livsholdning. Begge disse videoene ønsker å illustrere personer rammet av en dødsangst som resulterer i en nihilistisk lammelse, som igjen reduserer livene deres til begjærløse handlinger i en imploderende eksistens.